

Mimoza

– Afet Kırat · 18 Mayıs 2013

Kırmızıyla beyazın aşkının tek meyvesi
Yeşil kırdada salınan pembe bir mimozayım.
Küstürmeye yeterli esen rüzgârın sesi
Dokunmak isteyene eza veren cezayım.
Mızrak çarptı göğsüme için için kanadım
Afet miydin bilmem ki Afet olsa da adım.

Amacım hoş kokumla dağıtmaktı mutluluk
Kötü olmasa bile bilinmedi niyetim
Heybemden akıtmıştım varımı oluk oluk
Böyle mi olmalıydı can vermek mi diyetim?
Okşanmayı bekledim hak etmedim dayağı
Çok kötü yaraladı atmacanın tırnağı.

Kor düştü köklerime ince boynum eğildi
Biliyorum yakında dargınlığım geçecek
Sonuç acı olsa da niyet böyle değildi
Esen rüzgâra bile şimdi küstü bu çiçek.
Tutuştum alevlendim sol tarafım yanıyor
Dokunmayın yarama dokundukça kanıyor.